

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Oboer/30/2015
Identifikačné číslo spisu:	2305205241
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Anna Marková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2305205241.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti povinnému: S. O., nar. XX. H. XXXX, bytom A., o vymoženie 190,13 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn.: 6Er/91/2005, o odvolaní a dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 27. mája 2014, č. k.: 24CoE/273/2013-52, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie sa z a s t a v u j e .
Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa z a m i e t a .
Dovolanie oprávneného sa o d m i e t a .
Povinnému sa náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Galanta uznesením z 2. apríla 2013, č. k. 6Er/91/2005-29 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“), vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok). Súd uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 47,80 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

V odôvodnení uviedol, že splnomocnenie, ktoré je súčasťou zmluvy o úvere, je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) považované za neplatný právny úkon, na základe ktorého nemohlo dôjsť Mgr. Tomášom Kušnírom k uznaniu právneho záväzku, teda k vydaniu a podpísaniu notárskej zápisnice, ktorá je podkladom pre toto exekučné konanie. Súd musel postupovať v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a rozhodnúť s poukazom na § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku o neprípustnosti exekúcie a následne o zastavení exekúcie.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trnave uznesením z 27. mája 2014 sp. zn. 24CoE/273/2013 návrhy oprávneného na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p. zamietol a

napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade uznal záväzok a vyslovil súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice ako exekučného titulu zástupca, ktorého záujmy boli v rozpore so záujmami zastupovaného povinného, v dôsledku čoho sú predmetné splnomocnenie i nadväzný právny úkon, obsiahnutý v danej notárskej zápisnici, neplatné a notárska zápisnica ako exekučný titul potom neúčinná a materiálne nevykonateľná.

Ďalej v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Povinný bol pri „ustanovovaní“ svojho zástupcu zbavený možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Vzhľadom na to, keďže záujmy oprávneného a nadväzne i jeho právneho zástupcu - advokáta sú nesporne v rozpore so záujmami povinného, z čoho vyplýva jednoznačný rozpor záujmov povinného a Mgr. Tomáša Kušnira, predmetné zastúpenie, resp. splnomocnenie obsiahnuté v zmluve o úvere, je pre rozpor so zákonom, konkrétne ust. § 22 ods. 2 OZ s poukazom na ust. § 39 OZ, absolútne neplatným právnym úkonom. Keďže Mgr. Tomáš Kušnir a nadväzne ani jeho splnomocnenec koncipient Mgr. Bruno Žlnay, nemali oprávnenie povinného pri predmetnom uznaní záväzku a vyslovení súhlasu s vykonateľnosťou notárskej zápisnice je absolútne neplatný a notárska zápisnica ako exekučný titul neúčinná a materiálne nevykonateľná, keďže v nej chýba podstatná náležitosť - súhlas povinnej osoby s exekúciou. Návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. zamietol s odôvodnením, nedospel k záveru, že by v prejednávanej veci existovala potreba obrátiť sa s predbežnou otázkou výkladu únieho práva na Súdny dvor EÚ. Rovnako odvolací súd zamietol návrh oprávneného na prerušenie predmetného konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. s tým, že by mal podať Ústavnému súdu SR návrh na konanie o súlade § 44 ods. 2 veta prvá a druhá Exekučného poriadku s čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, a to pre rozpor s princípom právnej istoty a princípom ochrany dôvery všetkých subjektov práva v právny poriadok.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol oprávnený odvolaním. To isté uznesenie napadol aj dovolaním, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.), 4. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), najmä nedostatočne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Žiadal uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadal dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 5 Oboer 360/2013, 5 OboE 152/2013, 5 Oboer 228/2013, 5 OboE 89/2013, 5 Oboer 188/2013, 5 OboE 92/2014, 5 Oboer 315/2013, 5 OboE 137/2013, 5 Oboer 240/2013, 5 OboE 97/2013, 5 Oboer 310/2013, 5 OboE 135/2013, 5 Oboer 300/2013, 5 OboE 128/2013, 5 Oboer 280/2013, 5 OboE 116/2013, 5 Oboer 218/2013, 5 OboE 82/2013, 5 Oboer 275/2013, 5 OboE 112/2013, 5 Oboer 320/2013, 5 OboE 139/2013, 5 Oboer 372/2013, 5 OboE 158/2013, 5 Oboer 276/2013, 5 OboE 113/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania,

ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.